

49.

Yksi Laulu

laulettava,

joka näyttää,

Kuinka murheen pitäväinen Isä opettaa
Poikaansa oikein naimaan, ja muu-
toin, sekä talonsa että elä-
mänsä sääksimään,

ynnä muiden opetusten kanssa
tyttärille, leskimiehille ja waimoille.

Soutilaisina hetkinä ja unettomina öinä
kirjoitettu

Gabriel Petarin Pojalla Calamniuksella,
Vice Maan=Kisäkaalilta Pohjan=maalla.

Lurussa, 1851.

Präntätty S. G. Frenckellin ja Pojan kirjapainosssa.

v. 1.

Taitavainen talon-mies, Runniallinen
kaike ties, Poikans opettanee. Sa-
no: Slli! usko sen, Ettei tämä taloinen,
Meitä elättäne.

2. Nyt mä neuvon sinull' sen, Ole yk-
si-wakainen, Älä Raista petä; Älkä mielell'
huikendel, Pääni pitkin juokseskel', Eri pa-
dal' leitä.

3. Katso siis sen piijan pääll', Joka si-
wiä on tääll', Kirsti eli Karin; Talon-
tytöt molemmat, Kauniis' puvus pulskeim-
mat: Eli pieni Malin.

4. Plootui annan seitsemän, Päälle yh-
den kymmenen, Sinull' kihla-rahoiks'; Osta
niillä kenkäiset, Hanskat kansa saksaiset,
Muita pieni lahjoi.

5. Osta hattu halpanen, Kolmen daala-
rin hintainen, Sillä pääsi kaunist', Appes
näkis todell' sen, Että mies on julkinen,
Joka naiپی krannist'.

6. Hän on hyvän tahtonen, Sano: saat
nyt Emännän, Pida wisu waari, Pellost',
niityst', talostas, Irtaanisest' omastas,
Synil' tähtä laari.

7. Pida waari wirastas, Kansa kaikest'
karjastas, Holhoo lammas-laumaa, Ruoki
fiat, hewoiset, Kanat, myöskin hanehet,
Korjaa ruis-aumaa.

8. Kudo werkot, Rysät kanss', Wedä
nuotaa ajallans, Pyydä kaikki kaloi: Lehet,
sijat, matehet, Muikut, hauwit, ahwenet;
Wältä wääri waloi.

9. Pyydä riistaa metsästä, Peuraa, hir-
wee, ilwestä, Ammu heitä pyssyll'; Karhut
Kierrä taitawast', Sangoit kettu wakawast',
Sudet luopill' syksyll'.

10. Lento-linnut ammuskel'. Siipi-sätoll'
pyhdeskel' Hiljaisensa werkoll', Merenlah-
dest' sarwikost', Täneksiä warwikost', Wah-
will' waskillangoill'.

11. Terwa-hautas polttamaan, Dpi tyn-
nör telsoomaan, Urteet tihjäl's' sahaa, Et-
tei wilja wuoda pois, Mutta runsaast' ai-
na tois, Kaupialta rahaa.

12. Dpi laiwa tekemään, Laudat siwuun
weistämään, Knädit, kaaret, hakkaa; Että
liittää kelpawat, Saumat hywin sopimat,
Mestar' ei pois nalkaa.

13. Esimallall' osotta Runnia, käsksyns'
noudata, Ole alammainen; Wero maffa
Kruunulle, Se kuin tule hänelle, Ja on ta-
wallinen.

14. Niin on leipää syödäkkes, Slut, wii-
na juodäkkes, Pidät wieraspitoi, Kuin on
makset' kaikki tyn, Pääset ristin ja muun
tyn, Wältät wääri riitoi.

15. Katso aina parastas, Älä keltään
warasta, Kuta myöskin löyhää, Sinun wä-
häst' wiljastas; Elä aina hiljastans, Ole
kaikill' nöyrä.

16. Jos on jotan antamist', Kahden kä-
den kantamist', Sielus Paimenelle, Dikia
osans' hälle suo, Runsaalla kädell' tuo Sa-
nan Saarnaajalle.

17. Bierast' opi holhoomaan, Waan ei koskaan juopumaan, Tarpeellisest' täärá, Raikis sinun teoissas, Elámás ja menoissas, Pidá suussas máará.

18. Pidá waari eitaastas, Ettei löndy kaitast' s Hiiren reikää mistään, Kerjaa hymin huoneet myös, Olet oikia talon-mies, Raikkein edess' kestät.

19. Alá harjot wiekkaut, Eikä myöskän rikkaut, Ylölistá pyhdá; Jonka ylit' kuoltuas Riidellään kans' koottuas, Ahnebesti syödaán.

20. Tosta langot oppiwat, Kerái káymään tottumat, Wiha waino viimein Yltyn, kulin aina sois, Kalus alens saada pois, Niist' on riidan siemen.

21. Ajattele lopun päáll', Et tee koskaan pahaa tääll'; Etees kaikki tulee. Jos nyt, minun Poikaisen, Neumon jälkeen oikaiset Itses, ja sen kuullet;

22. Niin ei puutu mitäkän, Etká pelkää fetäkän, Aruunuu eli Pappii; Waimos neuwo wiriást', Elámáhán siwiást' Karttamahan sappii.

23. Suoksemasta kylässä, Virkies' walet pidoissa, pshymáhán koton, Tehdöön thötä käsilláns, Kebráttöhön formilláns, Wiehell' hymää suokon.

24. Ettei hän kuin moni muu, Irwihammas, pilkka-suu, Joka paikas myri, Miestáns aina pureskel', Joka loukkos háriskel', Niinkuin ukko jhris.

25. Tosta karttuu kopina, Riita, tora, napina, Ráppi kanssa liikkuu; Silloin jääpi saatana!, Saalihiksi wiekkahal' Sielu wihan tiulus.

26. Tyttärilles neuvo se, Ettei koskaan
ota he, Monen miehen kihloi; Estä heitä
huoraamast', Kylis yöllä juoksemast', Tul-
len kaikkein wihoiin.

27. Sitä kaikki pilkkaawat, Kaikkein al-
joss' nauraawat, Kuin yö-kengäs kulkee,
Slo-lintu lammäs tai; Eipä häntä lukaan
nai, Pojat sylkee, polkee.

28. Näistä sinun, minun kans', Sumal'
warjel' waimoans, Pyhäis hyvät tapans,
Piika paras naitawa, Talon Emänt' tai-
tawa, Neuvoo myöskin lastans.

29. Yhteen mieheen tytymään, Pyhän' as-
tians pitämään, Kaikkein elinaikans; Jost'
on ilo wanhemmill', Kylälläisill' ympärill',
Tääll' ja joka paikäs.

30. Maltaitakin tekemään, Slutt', wiinaa
keittämään, Ettei mitään puutu, Mies kuin
wieraat kutsuupi, Kuan siimon tekepi, Ei-
kä koskaan suutu.

31. Karsahasti katsomast', Muotoansa
muljaamast', Kylkiwiinoll' käymästä, Puls-
kiast' itsens pukemaan, Silmäns wedel' si-
woomaan, Ettei huowit hämmästä.

32. Sadatukseen suostumast', Vähimmäis-
täns parjaamast', Häntä aina waroit'! Wie-
ran warot pitämään, Köyhää waiwast' kár-
simään, Häntä myöskin harjot'.

33. Viel' mä, Poikan, sanon sull', Mi-
tä mieless' ompi mull', Älä holhoo huorii,
Pidä omast' waimostas, Häntä aina rakas-
ta, Sydämeštäs juuri.

34. Siitä syty halaamaan, Rakkaudest'
palaamaan, Kirsti eli Karin, Eikä pitkin
wiivyttel', Äitins polkui noudattel', Pisku-
nenkan Malin.

35. Paljo pahaa myötäns tuo, Waimo,
joka wiimaa juo, Häpähäns' ei peitä, Mie-
hell' raskas risti tai, Ula, Poikan, sitä nai,
Kuoltens tapans heittää.

36. Korwill' piijat kuullekaat, Herran
tygö huokatkaat, Saamast' juoppolallii,
Krouwis istuis päivät, yöt, Unhottapi ta-
lon työt, Raitt' käy mullin mallin.

37. Onni olkon kaikell' heill', Totka käy-
wät naima-teill', Pojill' että piijoill', Osans
että kulin sais, Pojaat piikoi aina nais, Ei-
kä tekis liikoi.

38. Leski-naisist' wähän wiel', Kirjoittaa
on minun miel', Totka itse friiaa; Muita
wäärin luulewat, Muille nauruks' tulewat,
Pahoin itsens hiijaa.

39. Onko koskaan kummempat', Wielä
kuultu hullumpat', Näiden hulluin taikoi?
Toilla miestä awioksens, Soisit sahrain
saadaksens, Uina kaikin aikoin.

40. Wielä wähän puhun sull', Totisella
kyshn suull': Millä hywäl' mielell', Mah-
dat elää miehes kans? Pitää häntä awio-
nas, Saadun wiekaall' kiehell'.

41. Itsekukin rukoilkam', Herran armoo
anokam', Pääsis pirun ansaast'; Herran an-
na sullenkin, Niinkuin ikäns muillenkkin,
Miehen omast' kansast'.

42. Leski-miehet oppikaan, Toimellisest'
tottukaan, Naimaan leski-waimoi, Poil' pii-
jat säästälät, Totka heitä päästälän, Nai-
ma-halun waiwast'.

43. Jospa woima puuttunee, Poilt' mie-
li muuttunee, Naimast' neitoisia, Leski-mie-
het warokoon, Taitawasti karttakoon, Nai-
mast' irstaisia.

44. Vielä jatkan laulun tain, Sydämes-
tän neuvon ain, Kirstin, Malin, Annaa;
Ilkaat aina iloiset, Eikä koskaan vihaiset,
Karin ja Susanna.

45. Marget, Maija, Lisanen, Rachel,
Elsa, Britanen, Wappu, Lena, Klara,
Esimertin pitääkää, Ylistäin myös kiittä-
kää, Sitä Pyhää Sara.

46. Izaak, Erik, Gabriel, Anders, Pie-
tar, Michael, Henrik, Johan, Adam, Esi-
merkiks' teillen myös, Ilkoon HErran oma
mieh, Uskollinen Abram.

47. Waimon siis nyt oleman Pitää ha-
maan kuolemaan, Niehel' kuuliaisen; Nie-
hen waimol' hartahast', Sydäimestä rakka-
hast', Usioist' puhuwaisen.

48. Katso, silloin raketaan, Templi HErr-
ran Jumalan, Niin myös Paradisi, Saatan
kormapuustin saa, Hänen waltakuntansa,
Raataan sillä wiisi.

49. Silloin myöskin päätetään, Raama-
tus kuin käsketään, Täyttäkää te maata;
Wanhemmist' mies luopukoon, Waimohon-
sa suostukoon, Hänen kanssans maata.

50. Lapsens pitää lukeman Kristillifest'
neuwoman, Jumalansa pelkoon, Namu- Eh-
too-rufoust', Niin myös Ruoka-huokaust',
HErra heiltä welkoo.

51. Ne kuin niin nyt eläwät, HErran
käskyt pitäwät, HErra heille sanoo: Eaa-
man pitää tawahan, Ilon kanssa ihanan,
Jotta sitä anoo.

52. Toiwotan heill' menestyst', HErran
hywä siunaust', Sydäimestän sangen, Ilon
riemun tawassa, HErran Pyhäst' Majas-
sa, Pyhään Nimeens, Amen.